

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Свиленград, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. И.а
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20235620200315 по описа за 2023
година
, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58а и сл. от ЗАНН.

Внесена е административнонаказателна преписка (АНП) от
Директора на Регионална дирекция по горите (РДГ) - Кърджали по издаден
Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ЮИДП-
17 № 000334 от 16.02.2023 година по компетентност за налагане на
Безвъзмезден труд в полза на обществото на О. М. И. с ЕГН *****
от град ***** , на основание чл. 266, ал. 3 от Закона за
горите (ЗГ).

Административнонаказващият орган (АНО) – Директорът на РД Г -
Кърджали, редовно призован, не се явява.

Нарушителят О. М. И., редовно призован, не се явява.

По делото са събрани писмени доказателства.

*Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност
събраните по делото писмени доказателства, установи следното от
фактическа страна:*

О. М. И. е роден на 03.02.1997 година в град Свиленград, област
Хасково, с ЕГН ***** . Български гражданин е. Живее в град

С, ул.,*****. Не е женен. Не е осъждан – реабилитиран е по право, считано от 28.01.2018 година. Не работи по трудово правоотношение.

От анализа на събраните по делото доказателства е видно, че на 16.02.2023 година около 18.30 часа, Г.Н. К. , който работи на длъжност „Горски надзирател при РДГ – Кърджали към Изпълнителна агенция по горите, Държавно горско стопанство (ДГС) – Свиленград” съвместно с колегата си С.Н. С.установяват, че нарушителят И. в град Свиленград, област Хасково, в квартал „Гарата”, отдел 436 „А” транспортира с конска каруца дърва за огрев - върба, без Превозен билет. Дървата са маркирани с червена боя, измерени са от горските служители с ролетка и е установено количеството им – 1 пр.куб.м.

Г. Н. К. съставя срещу О. М. И. АУАН серия ЮИДП-17 № 000334/16.02.2023 година, а именно: за това, че на 16.02.2023 година в град Свиленград, област Хасково, в квартал „Гарата”, отдел 436 „А” транспортира с конска каруца дърва за огрев - 1 пр.куб.м. върба, без Превозен билет. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и свидетеля по Акта - С. Н. С. Подписан е от нарушителя без възражения. С Разписка серия ЮИДП-17 № 000308 от 16.02.2023 година процесните дърва, каруцата и кошума са предадени за отговорно пазене на служител на АНО – Стефан Недялков Стефанов.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

За така констатираното нарушение е съставен Констативен протокол серия ЮИДП-17 № 000309 на дата 16.02.2023 година, който е подписан от горските служители и от присъствалия на проверката нарушител И..

Преписката е изпратена в Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, която с Постановление на Прокурор Цветослав Лазаров от дата 10.05.2023 година отказва да образува Досъдебно производство (ДП) за престъпление по чл. 235 от НК и прекратява преписка вх.№ 1650/2023 година по описа на Районна прокуратура – Хасково на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК (деянието не съставлява престъпление поради липсата на обективния елемент от състава на престъплението). Посочено е, че паричната равностойност на дървесината е в размер на 55 лв., която сума е посочена и в Придружителното писмо на АНО, с което преписката е изпратена в Прокуратурата и в Експертната справка, изготвена от служител на АНО. Постановлението от дата 10.05.2023 година е изпратено на РДГ – Кърджали по компетентност за реализиране на административнонаказателна отговорност на О. М. И.. Документите са получени при АНО на дата 12.05.2023 година.

След получаване на посоченото Прокурорско постановление, както и на съставения АУАН, ведно с преписката, Директорът на РДГ - Кърджали установява, че извършеното от О. М. И. нарушение е повторно - извършено в едногодишния срок от влизане в сила на Наказателно постановление (НП) № 2378/29.06.2022 година на Директора на РДГ – Кърджали, влязло в сила на 10.08.2022 година, с което на О. М. И. за нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 150 лв. Предвид на това, че О. М. И. е наказан за друго такова нарушение по чл. 266, ал. 1 от ЗГ и въз основа на АУАН, респ. Прокурорското постановление, АНО изпраща преписката в Районен съд - Свиленград, който да се произнесе по наказанието на нарушителя за извършеното от него деяние по чл. 266, ал. 3 от ЗГ.

Материалната компетентност на актосъставителя да съставя АУАН за нарушения по ЗГ, се доказва предвид факта, че Г. Н. К. заема длъжността „Горски надзирател в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите, ДГС – Свиленград”, притежава средно – специално образование: Горско и ловно стопанство, квалификация Техник - лесовъд (видно от Свидетелство за професионална квалификация серия К-12 № 022062), т.е. Кирков се явява оправомощено лице, съгласно разпоредбата на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗГ, действало при изпълнение на служебните си задължения.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира писмените доказателства, приложени в Административнонаказателната преписка (АНП), приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство. Кредитираха се и всички други писмени доказателства, налични по делото.

Изложената по горе фактическа обстановка, се установява по категоричен начин от писмените доказателства.

*При така установената фактическа обстановка, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административнонаказателното производство, установи, че Искането е процесуално допустимо, тъй като е депозирано от надлежна страна - Директорът на РДГ - Кърджали. АНО е сезиран от длъжностно лице по смисъла на чл. 37, ал. 1 от ЗАНН съобразно изискванията на закона.

Разгледано по същество Искането на АНО, Съдът намира за основателно по следните съображения:

Процесният АУАН е издаден в съответствие на процесуалните правила: деянието, за което е ангажирана административнонаказателната

отговорност на нарушителя е квалифицирано по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ.

Фактът, че при посочване на нарушената правна норма, актосъставителят не е посочил конкретната хипотеза, не води до различни правни изводи, защото в АУАН се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани от актосъставителя като нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена.

Действително в АУАН е посочен служебният адрес на свидетеля по Акта, а не личният, но този реквизит следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена и служебния му адрес, както и датата му на раждане, е налице пълно индивидуализиране на посоченото лице и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност. От друга страна констатираното не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като за да се окачестви едно процесуално нарушение като съществено е от значение дали при допускането му по някакъв начин се ограничават или пречат правата на някоя от страните в процеса и конкретно в случая тези на нарушителя, което в случая не е налице.

Действително в АУАН не е посочено в какъв срок може да се подаде възражение, но с оглед изложеното по-горе, касаещо съществено процесуално нарушение и тъй като ако беше депозирано такова от страна на нарушителя АНО, респ. Съдът щеше да го разгледа, настоящият състав не счита, че това е нарушение, водещо на самостоятелно основание до отмяна на обжалвания акт.

По изложените съображения Съдът не счита, че е налице съществено процесуално нарушение, свързано с факта, че в Прокурорското постановление е посочено погрешно ЕГН на И..

Вярно е също така, че в съответната графа от АУАН не е посочено ЕГН на нарушителя, а посочена само възрастта му. Допуснатата грешка в този реквизит на АУАН не представлява процесуално нарушение от категорията на съществените такива, тъй като в Разписката за връчване на съставения АУАН, която е неразделна част от АУАН, е посочено ЕГН на И.. По този

начин не е налице неяснота относно субекта, който е осъществил състава на нарушението и чиято отговорност се ангажира и оттук съответно не се ограничава, както правото на защита на посоченото лице, така и възможността за адекватен съдебен контрол на акта.

Актът е издаден от компетентен орган съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 274, ал. 1, т. 2 от ЗГ. Нарушенията по този закон се установяват с Актове, съставени от служителите в ДГС, които заемат длъжност, за която се изисква лесовъдско образование. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 16.02.2023 година актосъставителят Г.Н. К. е заемал длъжността „Горски надзирател в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите, ДГС – Свиленград” и притежава лесовъдско образование. Деянието е извършено в зоната на отговорност на РДГ – Кърджали, тъй като тя осъществява контрол по прилагането на закона по отношение на всички дейности, касаещи горските територии, т.е. тя е компетентна, на територията на Кърджалийска и Хасковска област в следните общини: Ардино, Кърджали, Черноочене, Момчилград, Джебел, Кирково, Крумовград, Ивайловград, Свиленград, Любимец, Харманли, Маджарово, Симеоновград, Хасково, Димитровград, Минерални бани, Стамболово и Тополовград.

При издаването на Акта е спазен предвиденият от разпоредбата на ал. 1, изречение второ на чл. 34 от ЗАНН срок. Анализът на така описаната по-горе фактическа обстановка показва, че административнонаказателното производство против нарушителя е започнало със съставянето на АУАН на 16.02.2023 година, като в последствие преписката е била изпратена на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, но без образуваното административнонаказателно производство да бъде прекратено (липсва Мотивирана резолюция на АНО за прекратяване на АНП). Не е налице забрана Съдът да приложи разпоредбата на чл. 266, ал. 3 от ЗГ въз основа на съставения АУАН при наличие на отказ от страна на Прокурора да образува ДП. В конкретния случай се процедира именно така. За пълнота следва да се посочи, че пречката по чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, не е налице, тъй като разпоредбата изрично изисква спрямо същото лице за същото деяние да е налице Постановление за прекратяване на делото, т.е. на ДП, докато в случая не е налице прекратяване на ДП, а отказ да се образува такова. В случая не е нарушен принципът, заложен в чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към Европейската конвенция за защита правата на човека и

основните свободи, тъй като не е налице постановен краен акт, който да е влязъл в законна сила, поради което Съдът намира, че не е налице нарушение на принципа *ne bis in idem* в конкретния случай.

Съгласно нормата на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, която не е придружена с Превозен билет. Съдът намира, че действително нарушителят И. н. а 16.02.2023 година е транспортирал дървесина, непридружена с Превозен билет. Изпълнителното деяние на соченото нарушение е осъществено чрез транспортиране. Извършеното от О. М. И. съставлява нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ, който изисква всяко действие, включително транспортирането на дървесина, да бъде при условие, че същата е придружена с Превозен билет. Очевидно е, че в случая транспортираната от И. дървесина не отговоря на законните изисквания.

От събраните по делото доказателства безспорно се установи описаното в Акта административно нарушение. Безспорно е установено от събраните по делото писмени доказателства, че на 16.02.2023 година в град Свиленград, област Хасково, в квартал „Гарата”, отдел 436 „А”, нарушителят е транспортирал дърва за огрев – върба 1 пр.куб.м., непридружени с Превозен билет. Кубатурата на дървата е измерена чрез използването на рулетка. Не се твърди и не се установява от доказателствата по делото за наличието на Превозен билет за процесното количество. Ето защо Съдът намира, че са налице обективните признаци от състава на нарушението по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ, в което нарушителят е обвинен.

Процесното нарушение е описано/удостоверено в Констативния протокол, който е приложен към АНП, т.е. той се явява част от административнонаказателното производство и нарушителят има възможност да се запознае с него, а той го е и подписал.

Нарушението на чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ е формално и може да се извърши само при пряк умисъл. В конкретния случай Съдът намира, че нарушението от страна на нарушителя е осъществено и от субективна страна при форма на вината пряк умисъл, за което се прави извод от неговото конкретно обективизирано поведение. Ноторно известно е изискванието, че при транспортиране на дървесина, тя трябва да е придружена с Превозен билет. О. И. е имал обективна представа, че транспортира с конска каруца дървесина,

непридружена с Превозен билет. Ето защо Съдът намира, че деецът е съзнавал, че транспортира дървесина, която не е придружена с Превозен билет и че с това нарушава чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ, но го е извършил именно с тази цел.

Законодателят с промените в ЗАНН през 2021 година е указал какво е „повторност” на нарушенията като съгласно § 1, ал. 2 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗАНН, предвиденото наказание за повторно нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община се налага, когато нарушението от физическото лице или неизпълнението на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Законодателят е указал с тези промени в ЗАНН и какво следва да се разбира под нормата на нарушение от същия вид, като съобразно § 1, ал. 1, т. 6 от ДР на ЗАНН „нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община от същия вид” е това нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община, което осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение, независимо дали осъществява признаците на квалифициран или привилегирован състав.

От материалите по делото е видно, че нарушителят е бил наказан за извършено от него нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ с НП № 2378/29.06.2022 година на Директора на РДГ – Кърджали, влязло в сила на 10.08.2022 година, т.е. в едногодишен срок от влизането в сила на горесцитираното НП, като нарушителят отново е извършил същото административно нарушение в едногодишния срок от влязлото в сила НП, а именно на 16.02.2023 година. Следователно извършеното от И. изцяло припокрива нормата на „повторност” на нарушението.

От изложеното става ясно, че нарушителят е извършил нарушения ето си в условията на „повторност”, поради което и спрямо него следва да бъде приложена нормата на чл. 266, ал. 3 от ЗГ, съгласно която, когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е Глоба от 1 000 лв. до 10 000 лв. или Безвъзмезден труд в полза на обществото.

Настоящия Съдебен състав счита, че с оглед степента на обществена опасност на нарушението, паричната стойност на дървесината – предмет на деянието, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения, както и личността на нарушителя, който се явява нарушител на ЗГ, липсата на данни за постоянни

трудови доходи и с оглед целите на административните наказания, съобразно нормата на чл. 12 от ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, следва да приеме Искането на АНО за налагане на административно наказание „Безвъзмезден труд в полза на обществото” за основателно.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗАНН, за административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание „Безвъзмезден труд в полза на обществото”, което да се налага самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал. 1.”. И тъй като, съобразно нормата на чл. 16а от ЗАНН, „Безвъзмездният труд” е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания, то неговата продължителност не може да бъде по-малко от 40 часа и повече от 200 часа годишно за не повече от 2 последователни години, предвид разпоредбата на чл. 16а, ал. 2 от ЗАНН.

В конкретния случай Съдът счита, че следва да наложи административно наказание от този вид самостоятелно и в минимален размер за извършеното от О. М. И. нарушение, т.е. в размер на 40 часа годишно, съобразявайки се с разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН и тежестта на нарушението, както и с размера на минималната работна заплата към датата на деянието – 780 лв. съгласно ПМС № 497/29.12.2022 година.

В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административното наказание от минимално предвиденото. Действително в кориците на делото са налични данни и за други нарушения на И. на разпоредби на ЗГ, но в наличната Справка липсват данни дали тези издадени НП са влезли в сила, респ. дали е бил осъден за посочените деяния с влязъл в сила Съдебен акт.

Поради изложеното, Съдът приема, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с минималното наказание по закон, а именно: Безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година за извършеното нарушение. На основание чл. 205, ал. 1 от ЗИНЗС наказанието „Безвъзмезден труд в полза на обществото” следва да се изпълни по настоящия адрес на нарушителя.

За пълнота е необходимо да се отбележи, че процесното нарушение не следва да се третира като маловажно по смисъла на чл. 28, вр. §1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г година по т.д. № 1/2007 година на ОСНК на ВКС, докладчик Съдията Блага И.а преценката на АНО за „маловажност” на случая по чл. 28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Приложеното поле на визирания нормативен регламент винаги е фактическо и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии

за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които нарушението е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т. н. Съгласно разпоредбата на § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, „маловажен случай” е този, при който „извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към Държавата или Община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид”. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно: „други смекчаващи обстоятелства”, които да редуцират степента на обществена вредност на деянието съпоставима с нарушенията от същия вид, доколкото и същото се явява повторно извършено в едногодишен срок от наказване на И. за идентично административно нарушение, свързано с липсата на Превозен билет.

В това производство Съдът е задължен на основание чл. 58в, ал. 2 от ЗАНН да се произнесе и за отнемането в полза на Държавата на вещите и предметите по чл. 20 и чл. 21 от ЗАНН.

Съгласно чл. 21 от ЗАНН, вр.чл. 273, ал. 1 от ЗГ, придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушението се отнемат в полза на Държавата независимо от тяхното количество и стойност и независимо чия собственост са.

Видно от цитираните АУАН серия ЮИДП-17 № 000334 от 16.02.2023 година и Разписка серия ЮИДП-17 № 000308 от 16.02.2023 година, са задържани и предадени за отговорно пазене на С. Н. С.– служител на АНО, 1 пр.куб.м дърва за огрев - върба. Предвид нормата на чл. 21 от ЗАНН, вр.чл. 273, ал. 1 от ЗГ Съдът прие, че следва да отнеме в полза на Държавата вещите – дървата за огрев, придобити от нарушителя в резултат на нарушението.

Съгласно ал. 1 на чл. 20 от ЗАНН, наред с предвидените в чл. 13 от същия закон административни наказания наказващият орган постановява отнемане в полза на Държавата на вещите, принадлежащи на нарушителя, които са послужили за извършване на умишлено административно

нарушение, ако това е предвидено в съответния закон или указ; а съгласно чл. 273, ал. 1 от ЗГ, вещите, послужили за извършване на нарушението се отнемат в полза на Държавата независимо от това чия собственост са, освен ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им. Тълкуването на цитираната норма показва, че законодателят не поставя като условие за прилагане на посочената санкционна мярка изясняването на въпроса за собствеността на вещта, подлежаща на отнемане. Логиката в това законодателно решение е продиктувана от факта, че редица вещи, послужили за извършване на нарушението, не подлежат на документиране относно режима им на собственост, което би дало възможност за злоупотреба с правата върху тях при прилагане на процедурата по отнемането им в полза на Държавата. В настоящия случай следва да се отнеме конската каруца, с която нарушителят е транспортирал дървесината, извършвайки по този начин административно нарушение. Доказателствата по АНП показват, че каруцата е иззета още в деня на установяване и извършване на нарушението - 16.02.2023 година (Констативен протокол, Разписка и АУАН) и е предадена на отговорно пазене на С. Н. С. – служител на АНО.

Иззетият кошум следва да бъде върнат, тъй като не попада в хипотезата на чл. 273, ал. 1 от ЗГ.

По разностите:

Такива не се претендират.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 58в, ал. 1, т. 1 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

НАЛАГА, на основание чл. 266, ал. 3 от ЗГ, административно наказание „БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО ” в размер на **40 (четиридесет) часа** за срок от **1 (една) година** на О. М. И. с ЕГН ***** от град ***** , за извършеното нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ при условията на повторност, за което е бил издаден АУАН серия ЮИДП-17 № 000334/16.02.2023 година.

На основание чл. 205, ал. 1 от ЗИНЗС, ПОСТАНОВЯВА наказанието „БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО ” да се изпълни по настоящия адрес на нарушителя О. М. И.: град *****.

ОТНЕМА в полза на Държавата, на основание чл. 273, ал. 1 от ЗГ, вр.чл. 21 от ЗАНН, придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушението, а именно: 1 пр.куб.м дърва за огрев от дървесен вид „върба”, иззети с АУАН серия ЮИДП-17 № 000334/16.02.2023 година и предоставени с Разписка за отговорно пазене серия ЮИДП-17 № 000308 от 16.02.2023 година на Стефан Недялков Стефанов – Горски надзирател в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите, ДГС – Свиленград.

ОТНЕМА в полза на Държавата, на основание чл. 273, ал. 1 от ЗГ, вр.чл. 20, ал. 1 от ЗАНН, вещта, послужила за извършване на нарушението, а именно: конска каруца, иззета с АУАН серия ЮИДП-17 № 000334/16.02.2023 година и предоставена с Разписка за отговорно пазене серия ЮИДП-17 № 000308 от 16.02.2023 година на С. Н. С. – Горски надзирател в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите, ДГС – Свиленград.

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл. 58в, ал. 2 от ЗАНН, да се върне на О. М. И. с ЕГН 9702038440 от град Свиленград, ул., „Спартак” № 16, област Хасково, кошум, иззет с АУАН серия ЮИДП-17 № 000334/16.02.2023 година и предоставен с Разписка за отговорно пазене серия ЮИДП-17 № 000308 от 16.02.2023 година на С. Н. С. – Горски надзирател в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите, ДГС – Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните.

След влизане на Решението в сила, да се изпрати препис на РДГ - Кърджали и на Пробационна служба - Хасково, с указания след изпълнение на наказанието, да се изпрати на Съда препис от Доклада по чл. 81г, ал. 2 от ЗАНН.

След влизане в сила на Съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____